

PROCEDURY SZKOLNE
OBOWIĄZUJĄCE W PUBLICZNEJ SZKOLE PODSTAWOWEJ NR 24
im. KORNELA MAKUSZYŃSKIEGO
w RADOMIU

Opracowane na podstawie:

1. Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002 roku w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach (Dz.U. z 2020 r poz. 1604).
2. Ustawa z dnia 14 grudnia 2016 roku „Prawo oświatowe” (Dz. U. z 2023 r poz. 900 i 1672).

**POSTĘPOWANIE Z UCZNIEM CHORYM LUB SKARŻĄCYM SIĘ NA ZŁE
SAMOPOCZUCIE
W CZASIE ZAJĘĆ EDUKACYJNYCH**

Informacje ogólne:

Nauczyciel ma obowiązek zareagować w przypadku uskarżania się ucznia na złe samopoczucie i podjąć odpowiednie działania.

Opis postępowania:

1. Nauczyciel kontaktuje ucznia z pielęgniarką szkolną. Jeżeli nie może tego zrobić osobiście, robi to przy pomocy innego ucznia lub pracownika obsługi szkolnej.
2. Pielęgniarka przeprowadza wywiad i wstępne badanie diagnozujące stan zdrowia dziecka oraz udziela uczniowi pierwszej pomocy.
3. Następnie pielęgniarka podejmuje odpowiednią decyzję dotyczącą postępowania z chorym uczniem:
 - dziecko zostaje w szkole i wraca na zajęcia,
 - zawiadamia rodziców, by niezwłocznie odebrali dziecko ze szkoły i udali się przychodni rejonowej lub na pogotowie,
 - wzywa pogotowie ratunkowe oraz zawiadamia o tym rodziców.
4. Do momentu przybycia rodziców lub pracowników pogotowia ratunkowego, uczeń pozostaje pod opieką pielęgniarki w jej gabinecie.
5. W przypadku, gdy pielęgniarka jest nieobecna w szkole, nauczyciel (uczeń, pracownik obsługi) odprowadza ucznia do dyrektora/wicedyrektora szkoły.
6. Dyrektor/wicedyrektor szkoły zawiadamia rodziców (opiekunów prawnych) o złym samopoczuciu dziecka i konieczności odebrania go ze szkoły.
7. Jeżeli rodzic nie może przybyć do szkoły, a dziecko zostaje zabrane do szpitala przez pogotowie ratunkowe, opiekę nad nim sprawuje wychowawca lub nauczyciel wyznaczony przez dyrektora/wicedyrektora szkoły.
8. Pielęgniarka prowadzi rejestr udzielanych porad.

POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU ZAISTNIENIA WYPADKU UCZNIA W CZASIE ZAJĘĆ EDUKACYJNYCH

Informacje ogólne:

Podczas zajęć edukacyjnych pełną odpowiedzialność za życie i zdrowie ucznia ponosi nauczyciel prowadzący zajęcia.

Przed rozpoczęciem zajęć nauczyciel ma obowiązek sprawdzić, czy sprzęt sportowy, urządzenia techniczne, pomoce naukowe oraz inne narzędzia wykorzystywane w czasie zajęć, a także pomieszczenie lekcyjne, nie stwarzają zagrożenia bezpieczeństwa dla ucznia. Jeżeli stan techniczny budzi zastrzeżenia, nauczyciel lub inna osoba prowadząca zajęcia nie ma prawa z nich korzystać w pracy z uczniem. o zaistniałym zagrożeniu nauczyciel natychmiast powiadamia dyrektora/wicedyrektora szkoły.

Szkoła niezwłocznie o każdym wypadku zawiadamia:

- rodziców (opiekunów prawnych) poszkodowanego,
- organ prowadzący szkołę,
- o wypadku śmiertelnym, ciężkim i zbiorowym – prokuratora i kuratora oświaty,
- o wypadku, do którego doszło w wyniku zatrucia – inspektora sanitarnego,
- o wypadku, w którym uraz spowodowany jest agresywnym działaniem osoby trzeciej – policję.

Opis postępowania:

Wypadek lekki, niewymagający interwencji lekarza (powierzchowne skaleczenie, stłuczenie, itp.)

1. Po stwierdzeniu zdarzenia, ucznia należy odprowadzić do gabinetu pielęgniarki szkolnej w celu udzielenia pierwszej pomocy. Oprócz nauczyciela może to zrobić inny uczeń lub pracownik obsługi szkolnej.
2. W sytuacji, gdy pielęgniarka jest nieobecna, ucznia należy odprowadzić do sekretariatu szkoły, gdzie pomocy udziela osoba mająca przeszkolenie w tej dziedzinie.
3. O zdarzeniu i jego przyczynach nauczyciel informuje dyrektora szkoły lub jego zastępcę.
4. Jeśli przyczyną zdarzenia była wadliwość lub niesprawność użytego sprzętu itp., nauczyciel uniemożliwia uczniom jego dalsze użytkowanie.
5. Osoba udzielająca pierwszej pomocy ma obowiązek upewnić się, czy uczeń nie jest chory na hemofilię lub cukrzycę, bądź inną chorobę mogącą w połączeniu z urazem stanowić niebezpieczeństwo dla zdrowia lub życia.
6. Zdarzenie powyższe nie wymaga wpisu do rejestru wypadków oraz spisania protokołu powypadkowego.

Wypadek wymagający interwencji lekarza.

1. Po stwierdzeniu, że wypadek, któremu uległ uczeń wymaga specjalistycznej pomocy, należy doprowadzić go do gabinetu pielęgniarki szkolnej lub wezwać ją na miejsce zdarzenia.
2. W przypadku nieobecności pielęgniarki szkolnej należy natychmiast wezwać pogotowie ratunkowe oraz powiadomić o zdarzeniu dyrektora szkoły lub jego zastępcę.
3. Do czasu przybycia pielęgniarki lub pogotowia ratunkowego osoby przeszkolone w udzielaniu pierwszej pomocy podejmują natychmiast niezbędne czynności ratujące zdrowie i życie ucznia.
4. Dyrektor szkoły lub jego zastępca powiadamia o wypadku rodziców (opiekunów prawnych) ucznia oraz inspektora bhp.

5. Wypadek wymagający interwencji lekarza podlega rejestracji i wymaga sporządzenia dokumentacji powypadkowej, w której określa się przebieg wypadku oraz wskazuje osobę, która sprawowała opiekę nad uczniem w momencie nieszczęśliwego wypadku.
6. Wnioski dotyczące zdarzenia są omawiane na posiedzeniu rady pedagogicznej.

Wypadek powodujący ciężkie uszkodzenie ciała lub ze skutkiem śmiertelnym.

1. W sytuacji, gdy nastąpił wypadek zbiorowy lub ciężkie uszkodzenie ciała, należy natychmiast wezwać pogotowie ratunkowe, a do czasu jego przybycia osoby przeszkolone w udzielaniu pierwszej pomocy powinny podjąć natychmiast niezbędne czynności ratujące zdrowie i życie ucznia.
2. Jeżeli w wyniku wypadku nastąpił zgon ucznia, nauczyciel prowadzący zajęcia edukacyjne zabezpiecza miejsce zdarzenia i natychmiast wzywa na jego miejsce dyrektora szkoły lub jego zastępcę.
3. Dyrektor szkoły, jego zastępca lub pedagog szkolny informuje o zdarzeniu policję, prokuraturę, SANEPID (w przypadku zatrucia), kuratorium oraz organ prowadzący. Rodziców (opiekunów prawnych) o zaistniałym fakcie powinien poinformować specjalnie przeszkolony psycholog policyjny.
4. Do czasu przybycia policji, teren wypadku pozostaje zabezpieczony tak, by było możliwe pełne ustalenie okoliczności i przyczyn zdarzenia.
5. Dyrektor szkoły powołuje komisję badającą przyczyny i okoliczności wypadku. Z prac komisji spisywany jest protokół, który musi zawierać wnioski mające zapobiec powstaniu podobnych zdarzeń.
6. Wypadek jest wpisywany do rejestru, a wnioski komisji są omawiane na posiedzeniu rady pedagogicznej

POSTĘPOWANIE WOBEC UCZNIĄ UCHYLAJĄCEGO SIĘ OD REALIZOWANIA OBOWIĄZKU SZKOLNEGO

Informacje ogólne:

Dyrektor szkoły kontroluje realizację obowiązku szkolnego, natomiast wychowawcy klas oraz pedagog szkolny wykonują nałożone przez niego zadania w tym zakresie.

Opis postępowania:

1. Nauczyciele odnotowują każdą nieobecność ucznia na prowadzonych przez siebie zajęciach lekcyjnych.
2. Do 1 tygodnia od powrotu dziecka do szkoły wychowawcy klas przyjmują usprawiedliwienia nieobecności ucznia. Usprawiedliwienia wypisują: lekarz, rodzice lub prawni opiekunowie dziecka.
3. Do dnia 15 każdego miesiąca wychowawca zobowiązany jest dostarczyć do pedagoga szkolnego, wychowawca Kartę monitoringu frekwencji klasy.
4. Jeżeli nieobecności ucznia nie zostaną usprawiedliwione w wyznaczonym terminie powiadamia o nieobecności rodziców (opiekunów prawnych) ucznia. Informacja ta może być przekazana telefonicznie lub listownie.
5. Jeżeli rodzic (opiekun prawny) nie współpracuje z wychowawcą, tzn. nie uczestniczy w zebraniach, spotkaniach indywidualnych, a uczeń w dalszym ciągu uchyla się od obowiązku szkolnego (nieobecności nieusprawiedliwione przekraczają 10 godzin w miesiącu), wychowawca zgłasza ten fakt pedagogowi szkolnemu.
6. Pedagog szkolny sprawdza przyczyny nieobecności ucznia poprzez następujące działania: rozmowę z rodzicami ucznia na terenie szkoły, wywiad (samodzielny lub z wychowawcą) w domu rodzinnym ucznia, wywiad przeprowadzony przez dzielnicowego.
7. Wychowawca, pedagog szkolny oraz rodzice ucznia ustalają przyczyny nieobecności dziecka i możliwości im zaradzenia. Efektem spotkania może być spisanie kontraktu pomiędzy zainteresowanymi osobami.
8. Przy braku efektów podjętych działań i dalszej absencji ucznia, dyrektor szkoły kieruje wnioskiem o wszczęcie egzekucji administracyjnej do organu egzekucyjnego, jakim jest gmina.
9. Pedagog szkolny we współpracy z wychowawcą oraz dyrektorem szkoły kieruje pisemną prośbą o wgląd w sytuację rodzinną ucznia i interwencję do Wydziału Rodzinnego i Nieletnich Sądu Rejonowego w Radomiu.
10. Sąd Rejonowy stosuje odpowiedni środek wychowawczy, mający zapobiec demoralizacji ucznia.

POSTĘPOWANIE WOBEC UCZNIĄ SPRAWIAJĄCEGO TRUDNOŚCI WYCHOWAWCZE

Informacje ogólne:

Na trudności wychowawcze składają się problemy, jakie dziecko stwarza rodzicom i nauczycielom w procesie swojego psychofizycznego i społecznego rozwoju.

Trudności wychowawcze można ująć w następujące grupy:

- trudności związane z niepowodzeniami szkolnymi,
- trudności spowodowane błędami wychowawczymi w środowisku rodzinnym,
- trudności wynikające z nieprawidłowego funkcjonowania rodziny.
- trudności związane z psychofizycznym rozwojem dziecka (przebyte choroby, zaburzenia w sferze emocjonalnej - nadpobudliwość lub zahamowania).

Opis postępowania:

1. Nauczyciel - wychowawca ma obowiązek przeprowadzenia diagnozy sytuacji szkolnej i rodzinnej uczniów na początku roku szkolnego.
2. Wychowawca podejmuje działania wychowawcze, mające na celu eliminację trudności i rozwiązywanie problemów szkolnych ucznia.
3. Wychowawca informuje rodzica o istniejących trudnościach i zapoznaje go ze swoim planem działań oraz zobowiązuje rodzica do współpracy.
4. W przypadku utrzymujących się trudności wychowawczych z uczniem, wychowawca inicjuje spotkanie z zespołem wychowawczym w celu uzyskania pomocy i wsparcia w przezwyciężaniu problemów wychowawczych.
5. Wychowawca wraz z pedagogiem szkolnym opracowuje plan naprawczy w celu przezwyciężenia trudności ucznia wraz z pisemnym zobowiązaniem dla rodzica.
6. Pedagog szkolny we współpracy z wychowawcą klasy przeprowadza diagnozę problemów emocjonalnych, rodzinnych ucznia i wynikających z nich problemów wychowawczych..
7. Wychowawca występuje do rodzica o zgodę na przeprowadzenie badań w Poradni Psychologiczno - Pedagogicznej, informując rodzica o znaczeniu opinii w dalszej edukacji ucznia.
8. W przypadku braku zgody rodzica na przeprowadzenie badań w poradni, a dotyczącego ucznia zagrażającego bezpieczeństwu innych, nauczyciel postępuje zgodnie z procedurą dotyczącą postępowania z uczniem agresywnym.

POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU WYSTĄPIENIA ZACHOWAŃ AGRESYWNYCH (PRZEMOC, TZW. SOLÓWKI, BÓJKI, ZASTRASZENIA, WYMUSZENIA)

Informacje ogólne:

Przemoc i agresja, pomimo licznych badań, bogatej literatury oraz zaangażowania profesjonalistów, stale narastają. Skłania to do podejmowania działań i szukania środków zaradczych.

Przemoc określana jest jako użycie siły w stosunku do osoby lub grupy osób, najczęściej w celu wymuszenia określonych zachowań albo postaw. Takiemu zachowaniu towarzyszy przyjęte naruszenie norm moralnych.

Słowo **agresja** oznacza zaczepianie, napadanie, atakowanie, działania, których celem jest wyrządzenie krzywdy fizycznej lub psychicznej - jakiejś osobie lub czemuś, co ją zastępuje.

Część zachowań agresywnych i przemoc stosowana jest przez uczniów po to, by znaleźć się w centrum uwagi. Jeśli osoba interweniująca poświęca czas wyłącznie na rozmowę z agresorem, nagradza w ten sposób jego zachowanie. W takich sytuacjach warto rozpocząć interwencję od zaopiekowania się ofiarą. Agresor nie powinien być w centrum uwagi. Kontakt z ofiarą nie powinien być zbyt długi, gdyż to z kolei może wywołać chęć zemsty.

Opis postępowania.

Interwencja w przypadku gorącej agresji

"Sytuacje gorącej agresji" to te, w których uczniowie biją się, okładają pięściami, kopią itp.

Bójka to starcie co najmniej trzech osób, z których każda występuje w podwójnej roli: napastnika i napadniętego - ze świadomością, że zajście naraża człowieka na uszkodzenie czynności narządu ciała, narażenia zdrowia lub bezpośrednio niebezpieczeństwo utraty życia.

Udział w bójce lub pobiciu to nie tylko bezpośrednio w nich uczestnictwo w postaci zadawania razów, lecz także zachęcanie słowne, czy stwarzanie warunków ułatwiających ich rozwinięcie się np. zgaszenie światła, zamknięcie drzwi pomieszczenia, przetrzymywanie ofiary, podawanie niebezpiecznych przedmiotów.

Interweniujący nauczyciel, bądź inny pracownik szkoły, który jest świadkiem agresywnego zachowania uczniów (bójka, pobicie) powinien podjąć następujące kroki:

1. Ocenić sytuację i stworzyć plan działania.
2. Natychmiast spokojnie i stanowczo zareagować na zaistniałą sytuację:
 - mówić wolno (w chwili wzburzenia zdolność przyswajania informacji bywa obniżona). odizolować ucznia zachowującego się agresywnie od grupy.
 - pamiętać, że możliwość użycia siły fizycznej dopuszcza się tylko w ostateczności,
 - jeżeli uczniowie przestaną się bić, skontaktować się z pielęgniarką lub wezwać lekarza, który oceni stan zdrowia, ewentualnie udzieli pomocy medycznej. Jeżeli uczniowie doznali obrażeń, należy wezwać karetkę pogotowia.
 - zawiadomić o fakcie wychowawcę, pedagoga, dyrekcję szkoły oraz rodziców/prawnych opiekunów. W uzasadnianych sytuacjach rodzice/prawni opiekunowie odbierają uczniów ze szkoły
3. W dzienniczku ucznia wychowawca informuje rodziców ucznia o jego agresywnym zachowaniu, zwracając uwagę na konieczność przeprowadzenia przez rodziców rozmowy z dzieckiem
4. Uczeń, który dopuścił się zachowania agresywnego, otrzymuje uwagę do zeszytu uwag lub naganę wychowawcy klasy

5. W przypadku konieczności zdyscyplinowania wyjątkowo agresywnego ucznia, bądź nagminnie przejawiającego zachowania agresywne, powinna być wezwana policja w celu podjęcia interwencji zapewniającej bezpieczeństwo uczniom i pracownikom szkoły
6. O konieczności wezwania policji decyduje dyrektor szkoły.
7. Jeśli zachowanie ucznia nie ulega poprawie, wychowawca zwraca się z pisemną prośbą o zgłoszenie się rodzica (prawnego opiekuna) do szkoły:
 - przeprowadza rozmowę z rodzicem (prawnym opiekunem), pogłębiając wiedzę na temat ucznia, jego rozwoju intelektualnego, społecznego, emocjonalnego,
 - na prośbę wychowawcy rozmowę z rodzicem przeprowadza pedagog szkolny, analizując przyczyny zaburzonego zachowania ucznia oraz pomagając rodzicom w doborze metod wychowawczych,
 - brak zmiany w zachowaniu ucznia powoduje przeprowadzenie z nim rozmowy przez pedagoga szkolnego w obecności rodziców,
 - z rozmowy z uczniem i rodzicem pedagog szkolny sporządza notatkę.
8. W przypadku utrzymywania się nieprawidłowych relacji ucznia z rówieśnikami (pobicia, zaczepianie itp.), wychowawca w porozumieniu z rodzicami dziecka kieruje je na badania psychologiczne w celu otrzymania dalszych wskazówek dotyczących prowadzenia ucznia.
9. W sytuacji, kiedy uczeń w dalszym ciągu stwarza zagrożenie dla innych uczniów, pedagog szkolny w porozumieniu z dyrektorem szkoły i wychowawcą ucznia kieruje wnioskiem do Wydziału Rodzinne- go i Nieletnich Sądu Rejonowego o zastosowanie środka wychowawczego zapobiegającego demoralizacji ucznia.

Interwencja w przypadku zastraszenia i wymuszania:

Działania podejmowane przez nauczyciela:

1. Rozpoznanie sytuacji (zbieranie informacji od rodziców, uczniów).
2. Konsultacje z pedagogiem szkolnym lub innymi specjalistami spoza szkoły oraz ustalenie planu działania dla konkretnej sytuacji i uczestniczących w niej uczniów.
3. Realizacja planu działania.
4. Ocena działania i ewentualna modyfikacja wcześniejszych ustaleń

Informacje dodatkowe:

1. Dokumentację zdarzenia przygotowuje pedagog szkolny, zbierając informacje od interweniującego nauczyciela, uczestników zdarzenia, świadków, wychowawcy, pielęgniarki szkolnej (lekarza).
2. Nie należy na „własną rękę” wyjaśniać przebiegu zdarzenia, a zwłaszcza konfrontować uczestników zdarzenia, dążyć do pojednania.
3. Ofiara zajścia zostaje otoczona szczególną opieką pedagoga szkolnego i wychowawcy klasy. Otrzymuje wsparcie psychologiczne, a także informacje o możliwości dochodzenia swoich praw po- przez indywidualne zgłoszenie zajścia przez rodzica w Komendzie Powiatowej Policji.
4. W przypadku braku zainteresowania ze strony rodziców (opiekunów prawnych) współpracą ze szkołą na rzecz ich dziecka i braku poprawy zachowania ucznia, dyrektor szkoły pisemnie powiadamia o zaistniałej sytuacji Wydział Rodzinny i Nieletnich Sądu Rejonowego lub Komendę Powiatową Policji (specjalistę ds. nieletnich).
5. W przypadku aktów powtarzającej się agresji lub czynów rozmyślnych, ze szczególną brutalnością, dyrektor szkoły zwraca się z prośbą o interwencję do Komendy Powiatowej Policji lub do Sądu Rejonowego.
6. Policja powinna być wzywana do szkoły w sytuacjach, gdy wyczerpane zostaną środki możliwe do zastosowania przez szkołę w określonej sytuacji lub szkoła dowiedziała się o popełnieniu

przez nie-letniego czynu karalnego ściganego z urzędu. Przez pojęcie ścigane z urzędu należy rozumieć sytuację, w której oskarżyciel publiczny lub organ policji, po otrzymaniu wiadomości o popełnieniu przestępstwa, wszczyna postępowanie karne z własnej inicjatywy, niezależnie od woli pokrzywdzonego, a nawet wbrew jego woli.

WAŻNE!

Każda, dotycząca uczniów wizyta policjanta w szkole, powinna być wcześniej zasygnalizowana dyrektorowi lub uzgodniona z innym pracownikiem szkoły

POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU DEMORALIZACJI LUB POPEŁNIENIA PRZEZ UCZNIĄ CZYNU KARALNEGO

Informacje ogólne.

Demoralizacja jest pojęciem, które zostało wprowadzone przez Ustawę o postępowaniu w sprawach nieletnich z dnia 26.10.1982r. (Dz. U. z dnia 12.11.1982r. Nr 35 poz. 228).

Pojęcie demoralizacji oznacza stan lub proces charakteryzujący negatywne postawy i zachowania nieletniego w stosunku do obowiązujących w społeczeństwie norm i zasad postępowania. Są to zachowania względnie trwałe, powtarzające się wielokrotnie.

W art. 4 Ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich wymienione są przykładowe okoliczności świadczące o wystąpieniu demoralizacji:

- naruszenie zasad współżycia społecznego,
- popełnienie czynu karalnego,
- systematyczne uchylanie się od obowiązku szkolnego,
- używanie alkoholu lub innych środków w celu wprowadzenia się w stan odurzenia
- uprawianie nierządu,
- włóczęgostwo,
- udział w grupach przestępczych.

Ustawa nie określa dolnej granicy wieku nieletnich wykazujących przejawy demoralizacji.

Dzieci do lat 13, które popełniają przestępstwo, traktuje się jako przejawiające symptomy demoralizacji. Demoralizacja często przejawia się w popełnianiu czynów karalnych.

Termin czyn karalny wg definicji ustawowej oznacza wyłącznie czyn zabroniony przez Ustawę (tj. Kodeks Karny, Ustawę Karno - Skarbową, Kodeks Wykroczeń lub przepisy karne innej ustawy) jako przestępstwo lub wykroczenie.

Nieletni dopuszczający się czynu karalnego to ci, którzy mając ukończone 13 lat, a nie ukończone 17 lat, popełnili czyn, który jest zabroniony jako przestępstwo lub wykroczenie. Wykroczenia wymieniane przez Ustawę dotyczą głównie czynów przeciwko porządkowi i spokojowi publicznemu oraz przeciwko mieniu.

Opis postępowania.

Postępowanie nauczyciela wobec ucznia, który przejawia zachowania świadczące o jego demoralizacji.

1. Przekazanie uzyskanej informacji wychowawcy klasy.
2. Wychowawca informuje o fakcie pedagoga szkolnego i dyrekcję szkoły.
3. Wychowawca wzywa do szkoły rodziców (opiekunów prawnych) ucznia i przekazuje im uzyskaną informację. Przeprowadza rozmowę z rodzicami oraz - w ich obecności - z uczniem. W przypadku potwierdzenia uzyskanej informacji, zobowiązuje ucznia do zaniechania negatywnego postępowania, natomiast rodziców do szczególnego nadzoru nad dzieckiem.
4. Jeżeli rodzice odmawiają współpracy z kadrą pedagogiczną lub nie reagują na wezwanie stawiennictwa w szkole, a nadal z wiarygodnych źródeł napływają informacje o przejawach demoralizacji nieletniego, szkoła pisemnie powiadamia o zaistniałej sytuacji sąd rodzinny lub policję (specjalistę do spraw nieletnich). Podobnie w sytuacji, gdy szkoła wykorzysta wszystkie dostępne jej metody oddziaływań wychowawczych (rozmowa z rodzicami, ostrzeżenie ucznia, spotkania z pedagogiem) i ich zastosowanie nie przynosi oczekiwanych rezultatów
5. Dalszy tok postępowania leży w kompetencji tych instytucji, zgodnie z warunkami określonymi w Ustawie o postępowaniu w sprawach nieletnich.

Postępowanie nauczyciela wobec ucznia – sprawcy czynu karalnego:

1. Niezwłoczne powiadomienie dyrektora szkoły.
2. Ustalenie okoliczności czynu i ewentualnych świadków zdarzenia.
3. Przekazanie sprawy (o ile jest na terenie szkoły i jest znany) dyrektorowi szkoły lub pedagogowi szkolnemu pod opiekę.
4. Powiadomienie rodziców ucznia (sprawcy).
5. Niezwłoczne powiadomienie policji w przypadku, gdy sprawa jest poważna (rozbój, uszkodzenie ciała itp.) lub sprawca nie jest uczniem szkoły i jego tożsamość nie jest nikomu znana.
6. Zabezpieczenie ewentualnych dowodów przestępstwa lub przedmiotów pochodzących z przestępstwa i przekazanie ich policji (np. sprawca rozboju na terenie szkoły używa noża i, uciekając, porzuca go lub jakiś przedmiot pochodzący z kradzieży).
7. Sporządzenie notatki z zajścia.

Postępowanie nauczyciela wobec ucznia, który stał się ofiarą czynu karalnego:

Nauczyciel/wychowawca będący na miejscu zdarzenia zobowiązany jest do:

1. Udzielenia pierwszej pomocy (pomocy przedmedycznej), bądź zapewnienia jej poprzez wezwanie pielęgniarki, lekarza lub karetki pogotowia w przypadku, gdy ofiara doznała obrażeń.
2. Niezwłocznego powiadomienia dyrektora szkoły.
3. Powiadomienia rodziców ucznia.
4. Niezwłocznego wezwania policji w przypadku, gdy sprawa jest poważna i niezbędne jest profesjonalne zabezpieczenie śladów przestępstwa oraz ustalenie okoliczności i ewentualnych świadków zdarzenia.
5. Sporządzenia notatki z zajścia.

Postępowanie dyrektora i pedagoga szkolnego:

Dyrektor lub pedagog szkolny zobowiązany jest do:

1. Przyjęcia do wiadomości informacji o przestępstwie (wykroczeniu), zapewnienia dyskrecji przekazującemu informację poprzez wysłuchanie go bez świadków (jeśli to możliwe – w pomieszczeniu zamkniętym). Należy odnotować godzinę zgłoszenia oraz zapytać o przyczynę ewentualnej zwłoki w podaniu tej informacji.
2. Zapewnić, w miarę potrzeby, niezbędną pomoc lekarską pokrzywdzonym.
3. Niezwłocznie sprawdzić w dostępny sposób wiarygodność informacji:
 - jeżeli uczeń nie podaje świadków, to w rozmowie z jak najmniejszą ilością świadków uwiarygodnić informację,
 - sprawdzić, czy zdarzenie zaistniało na terenie szkoły oraz, czy miało miejsce w trakcie zajęć szkolnych jego uczestników,
 - w rozmowie z pokrzywdzonym ustalić liczbę sprawców i ich dane personalne,
 - nie nagłaśniać zdarzenia.
4. W przypadku braku wątpliwości dotyczących faktu zaistnienia zdarzenia, o ile jest to konieczne i możliwe, zatrzymać do czasu przybycia Policji ofiarę przestępstwa i jego sprawcę (-ów):
 - konieczność zatrzymania może wynikać z faktu zakończenia przez nich zajęć szkolnych bądź próby ucieczki, ukrycia skradzionych przedmiotów. W przypadku zakończenia zajęć, o fakcie zatrzymania bezwzględnie należy powiadomić rodziców lub opiekunów prawnych. W trakcie prowadzenia zajęć szkolnych z powiadomieniem należy poczekać do przyjazdu Policji. Nie należy zatrzymywać na "siłę" sprawcy czynu, ale w ramach

- swojego autorytetu spowodować, by pozostał pod opieką pedagoga szkolnego, w oddzielnym pomieszczeniu do chwili przybycia Policji,
- jeżeli sprawców jest kilku, w miarę możliwości należy umieścić ich w oddzielnych pomieszczeniach,
 - ofiarę należy odizolować od sprawców,
 - udzielić wsparcia psychologicznego osobom pokrzywdzonym w zdarzeniu, jeśli sytuacja tego wymaga.
5. W przypadku odnalezienia rzeczy pochodzących z przestępstwa lub służących do popełnienia przestępstwa, należy je zabezpieczyć:
 - pozostawić w miejscu znalezienia, zabezpieczając przed przemieszczeniem, zniszczeniem, nakrywając je czymś i pilnując,
 - zapewnić, by przedmioty te nie były dotykane, a gdy istnieje potrzeba ich przemieszczenia, starać się chwycić je w jednym miejscu (jak najmniej typowym).
 6. Odnotować personalia uczestników i ewentualnych świadków zdarzenia.
 7. Powiadomić o zdarzeniu Policję.
 8. Wykonać czynności zalecone przez przyjmującego zgłoszenie policjanta.

Uwagi.

1. Nie należy „na własną rękę” wyjaśniać przebiegu zdarzenia, a zwłaszcza konfrontować uczestników zdarzenia, dążyć do pojednania, itp.
2. Bezwzględnie nie należy dokonywać przeszukania teczek, toreb, kieszeni.
3. Na terenie szkoły każdy uczeń może zostać wylegitymowany jedynie przez policję.
4. Legitymowanie ma na celu przede wszystkim:
 - Identyfikację osoby podejrzanej o popełnienie przestępstwa lub wykroczenia,
 - Ustalenie świadków zdarzenia powodującego naruszenie bezpieczeństwa lub porządku publicznego,
 - Wykonanie polecenia wydanego przez sąd, prokuratora, organy administracji rządowej i samorządu terytorialnego,
 - Identyfikację osób wskazanych przez pokrzywdzonych jako sprawców przestępstw lub wykroczeń,
 - Poszukiwania osób zaginionych lub ukrywających się przed organami ścigania i wymiarem sprawiedliwości

POSTĘPOWANIE W PRZYPADKACH ZWIĄZANYCH Z PODEJRZENIEM LUB STWIERDZENIEM OBECNOŚCI W SZKOLE ALKOHOLU LUB NARKOTYKÓW

Informacje ogólne.

Zgodnie z przepisami Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii – w Polsce karalne jest:

- posiadanie każdej ilości środków odurzających lub substancji psychotropowych,
- wprowadzanie do obrotu środków odurzających,
- udzielanie innej osobie, ułatwianie lub umożliwianie ich użycia oraz nakłanianie do użycia,
- wytwarzanie i przetwarzanie środków odurzających.

Każde z opisywanych zachowań jest czynem karalnym w rozumieniu przepisów Ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich, jeśli sprawcą jest uczeń, który ukończył 13 lat, a nie ukończył 17 lat.

Opis postępowania.

Podejrzenie, że uczeń posiada przy sobie substancję przypominającą narkotyki:

1. Nauczyciel w obecności innej osoby (wychowawca, pedagog, dyrektor, itp.) ma prawo zażądać, aby uczeń przekazał mu tę substancję, pokazał zawartość torby szkolnej oraz kieszeni (we własnej odzieży), ewentualnie innych przedmiotów budzących podejrzenie co do ich związku z poszukiwaną substancją. Nauczyciel nie ma prawa samodzielnie wykonać czynności przeszukania odzieży ani teczki ucznia – jest to czynność zastrzeżona wyłącznie dla Policji.
2. Nauczyciel o swoich spostrzeżeniach powiadamia dyrektora szkoły oraz rodziców/opiekunów prawnych ucznia i wzywa ich do natychmiastowego stawienia.
3. W przypadku, gdy uczeń na prośbę nauczyciela nie chce mu przekazać substancji i pokazać zawartości teczki, dyrektor szkoły wzywa policję, która przeszukuje odzież i przedmioty należące do ucznia oraz zabezpiecza znalezioną substancję i zabiera ją do ekspertyzy.
4. Jeżeli uczeń wyda substancję dobrowolnie, nauczyciel, po odpowiednim zabezpieczeniu, zobowiązany jest bezzwłocznie przekazać ją do jednostki policji. Wcześniej próbuje ustalić, w jaki sposób i od kogo uczeń nabył substancję.
5. Całe zdarzenie nauczyciel dokumentuje, sporządzając możliwie dokładną notatkę z ustaleń wraz ze swoimi spostrzeżeniami.

Postępowanie w przypadku, gdy nauczyciel znajduje na terenie szkoły substancję przypominającą wyglądem narkotyki.

1. Nauczyciel, zachowując środki ostrożności zabezpiecza substancję przed dostępem do niej osób niepowołanych oraz ewentualnym jej zniszczeniem do czasu przyjazdu policji, próbuje (o ile to jest możliwe w zakresie działań pedagogicznych) ustalić, do kogo znaleziona substancja należy.
2. Powiadamia o zaistniałym zdarzeniu dyrektora szkoły i wzywa policję.
3. Po przyjeździe policji niezwłocznie przekazuje zabezpieczoną substancję i przekazuje informacje dotyczące szczegółów zdarzenia.

Podejrzanie, że na terenie szkoły znajduje się uczeń będący pod wpływem alkoholu lub narkotyków.

1. Nauczyciel powiadamia o swoich przypuszczeniach wychowawcę klasy.
2. Odizolowuje ucznia od reszty klasy, ale ze względów bezpieczeństwa nie pozostawia go samego – stwarza warunki, w jakich nie będzie zagrożone jego zdrowie i życie.
3. Wzywa lekarza lub pielęgniarkę szkolną w celu stwierdzenia stanu trzeźwości i ewentualnie udzielenia pomocy medycznej.
4. Zawiadamia o fakcie dyrektora szkoły oraz rodziców/opiekunów prawnych ucznia, których zobowiązuje do niezwłocznego odebrania dziecka ze szkoły.
5. W przypadku odmowy ze strony rodziców/opiekunów prawnych, o pozostawieniu ucznia w szkole lub przewiezieniu go do placówki służby zdrowia, bądź przekazaniu go do dyspozycji policji decyduje lekarz, po ustaleniu aktualnego stanu zdrowia i w porozumieniu z dyrektorem szkoły.
6. W przypadku ucznia będącego pod wpływem alkoholu – jeżeli rodzice odmawiają przyjazdu, a uczeń jest agresywny wobec kolegów, nauczycieli lub swoim zachowaniem daje powód do zgorszenia albo zagraża życiu lub zdrowiu innych – szkoła zawiadamia najbliższą jednostkę policji.
7. W przypadku stwierdzenia stanu nietrzeźwości (stężenie we krwi powyżej 0,5 promila alkoholu lub w wydychanym powietrzu powyżej 25 mg w 1 dm³) policja ma możliwość przewiezienia ucznia do izby wytrzeźwień lub w przypadku jej braku do policyjnych pomieszczeń dla osób zatrzymanych na czas niezbędny do wytrzeźwienia (maksymalnie do 24 godzin). O fakcie umieszczenia zawiadamia się rodziców/opiekunów prawnych oraz Wydział Rodzinny i Nieletnich Sądu Rejonowego.
8. Pedagog sporządza notatkę z zajścia.
9. Jeżeli zdarzenia, w których uczeń znajduje się pod wpływem alkoholu lub narkotyków na terenie szkoły powtarzają się, świadczy to o jego demoralizacji i nakłada na szkołę obowiązek powiadomienia o tej szczególnej sytuacji policji (specjalisty ds. nieletnich) lub Wydziału Rodzinnego i Nieletnich Sądu Rejonowego.

PROCEDURA POZNANIA I DIAGNOZY ŚRODOWISKA WYCHOWAWCZEGO UCZNIA

Informacje ogólne:

Jeżeli chcemy skutecznie wychowywać i edukować uczniów, powinniśmy ich dobrze poznać. Musimy posiadać informacje nie tylko o ich cechach psychicznych, ale też o warunkach, w jakich żyją, sytuacji rodzinnej oraz o najbliższym otoczeniu. Działania mające na celu poznanie ucznia powinny więc opierać się na:

- analizie cech psychicznych ucznia,
- obserwacji jego zachowania w szkole i (w miarę możliwości) poza nią,
- diagnozie środowiska rodzinnego i rówieśniczego.

Celem diagnozy środowiska wychowawczego ucznia może być:

- zgromadzenie informacji o warunkach rozwoju ucznia (w celu zapobiegania lub eliminowania problemów wychowawczych),
- rozpoznanie i ocena przez wychowawcę niepokojącej sytuacji,
- sprawdzenie skutków oddziaływań wychowawczych.

Dzięki diagnozie środowiskowej, możemy poznać ucznia w jego otoczeniu rodzinnym. Może nam to pomóc zrozumieć niektóre jego zachowania i dostosować do nich nasze działania oraz modyfikować wpływ środowiska.

Opis postępowania.

Poznając środowisko rodzinne należy uwzględnić następujące aspekty:

1. Podstawowe dane o rodzinie:
 - a) Dane o dziecku;
 - b) Dane o rodzicach;
 - c) Sytuacja materialna;
 - d) Sytuacja mieszkaniowa;
2. Formalna struktura rodziny:
 - a) Sytuacja rodzinna;
 - b) Stan rodziny;
 - c) Skład rodziny;
3. Nieformalna struktura rodziny:
 - a) Atmosfera w rodzinie;
 - b) Więzy rodzinne;
 - c) Charakterystyka oddziaływań wychowawczych w rodzinie;

4. Metody zdobywania informacji o środowisku wychowawczym:

- a) Wywiad;
- b) Ankieta;
- c) Obserwacja;
- d) Wywiad środowiskowy;

ZASADY OPIEKI NAD UCZNIAMI W SZKOLE ORAZ ZWALNIANIA ICH Z ZAJĘĆ EDUKACYJNYCH W TRAKCIE ICH TRWANIA

Ogólne zasady postępowania.

1. Podczas pobytu dziecka na terenie szkoły (od wejścia do wyjścia) w trakcie zajęć obowiązkowych, dodatkowych, pozalekcyjnych, opiekę nad uczniami sprawuje nauczyciel prowadzący dane zajęcia.
2. Podczas przerw międzylekcyjnych uczniowie wychodzą z sal lekcyjnych na korytarz, gdzie opiekę nad nimi sprawuje nauczyciel dyżurujący zgodnie z harmonogramem dyżurów.
3. Wprowadzenie uczniów do sali lekcyjnej następuje przez nauczyciela prowadzącego zajęcia w danej sali.
4. Po zakończonych zajęciach nauczyciel po wyjściu uczniów zobowiązany jest do zamknięcia sali lekcyjnej.
5. Wychowawca klasy na początku roku szkolnego zapoznaje uczniów z zasadami bezpiecznego poruszania się po budynku szkoły oraz z drogami ewakuacyjnymi.
6. Postępowanie z uczniem w przypadku jego złego samopoczucia, choroby lub wypadku, powinno przebiegać zgodnie z procedurą „Postępowanie z uczniem chorym lub uskarżającym się na złe samopoczucie w czasie zajęć edukacyjnych” lub procedurą „Postępowanie w przypadku zaistnienia wypadku ucznia w czasie zajęć edukacyjnych”.
7. Nauczyciel ponosi pełną odpowiedzialność za uczniów podczas organizowanych przez siebie lub wspólnie z uczniami imprez klasowych.
8. W przypadku zajęć odbywających się poza budynkiem szkoły, nauczyciel ponosi pełną odpowiedzialność za ucznia.
9. Podczas wykonywania przez uczniów prac na rzecz szkoły i środowiska, opiekę sprawuje nauczyciel organizujący prace, który zobowiązany jest także do dokonania wcześniejszych czynności zabezpieczających rejon zajęć oraz stosowania odpowiednich środków ochrony higienicznej.
10. W salach lekcyjnych, w których znajduje się sprzęt RTV, komputery, należy prowadzić zajęcia ze szczególnym zachowaniem zasad bezpieczeństwa.
11. Sprzęt, o którym mowa, obsługuje tylko i wyłącznie nauczyciel zgodnie z instrukcjami obsługi w/w sprzętu znajdującymi się w danej sali.

Zwalnianie uczniów z lekcji w trakcie ich trwania na prośbę rodziców/ opiekunów prawnych.

1. Uczeń musi przedstawić pisemną prośbę rodziców o zwolnienie z lekcji w danym dniu.
2. Ucznia zwalnia nauczyciel prowadzący lekcję, z której uczeń chce się zwolnić.
3. Nauczyciel odbiera pisemną prośbę rodziców o zwolnienie ucznia z lekcji, na odwrocie zwolnienia podpisuje się i zostawia zwolnienie w dzienniku lekcyjnym.
4. Na innej kartce nauczyciel pisze informację dla woźnej, by otworzyła uczniowi szatnię.

5. Nauczyciel dokonuje zwolnienia, wpisując uczniowi nieobecność usprawiedliwioną na wszystkich lekcjach, z których zwalnia ucznia, notując ten fakt w dzienniku.

Zwalnianie uczniów z lekcji na zawody sportowe, konkursy przedmiotowe i inne konkursy organizowane przez szkołę:

1. Uczeń, który jest zwolniony na w/w zajęcia, ma zaliczoną obecność w szkole.
2. Ucznia zwalnia nauczyciel odpowiedzialny za zorganizowanie tych zajęć.
3. W/w nauczyciel wypisuje listę uczniów zwolnionych i przekazuje ją wychowawcy klasy (najlepiej 1-2 dni wcześniej).
4. Nauczyciel wpisuje rodzaj zwolnienia do dziennika.
5. Nauczyciel odpowiedzialny za zorganizowanie zajęć lub wyznaczony jako opiekun uczniów, może dokonać sam w/w wpisu do poszczególnych dzienników lekcyjnych.

ZASADY POSTĘPOWANIA NAUCZYCIELI PODCZAS WYCIECZEK I IMPREZ SZKOLNYCH

1. Organizator wycieczki zobowiązany jest do zapewnienia właściwej opieki i bezpieczeństwa jej uczestnikom. Nadzór w tym zakresie sprawuje kierownik wycieczki.
2. Za bezpieczeństwo uczniów podczas wycieczek odpowiedzialny jest jej kierownik oraz wyznaczeni przez niego opiekunowie. Opieka ta ma charakter ciągły i obejmuje czas od momentu zbiórki uczniów do odbioru dziecka przez rodzica.
3. Miejscem zbiórki uczniów, rozpoczynającej i kończącej wycieczkę, jest plac szkolny.
4. Przy wyjściu z uczniami poza teren szkolny w obrębie tej samej miejscowości na zajęcia obowiązkowe i nadobowiązkowe z wychowania fizycznego, imprezy szkolne, wycieczki przedmiotowe lub krajoznawczo-turystyczne, powinien być zapewniony przynajmniej jeden opiekun dla grupy 30 uczniów. Przy korzystaniu z miejskich środków lokomocji opieka powinna być zwiększona w zależności od odległości, wieku uczniów i innych potrzeb.
5. Przy wyjściu / wyjeździe / z uczniami poza miejscowość, która jest siedzibą szkoły, powinien być zapewniony jeden opiekun dla grupy do 15 uczniów. Każdorazowo inną liczbę opiekunów oraz sposób zorganizowania opieki przy organizacji zajęć, imprez i wycieczek poza terenem szkoły można ustalić z dyrektorem szkoły, uwzględniając stopień rozwoju psychofizycznego, stan zdrowia uczniów, a także specyfikę zajęć, imprez, wycieczek oraz warunki, w jakich będą się one odbywać.
6. Udział uczniów małoletnich w wycieczkach (z wyjątkiem przedmiotowych, odbywających się w ramach zajęć lekcyjnych) i imprezach wymaga zgody rodziców/opiekunów prawnych.
7. Kierownikiem wycieczki krajoznawczo-turystycznej powinien być nauczyciel.
8. Opiekunem wycieczki lub imprezy powinien być nauczyciel lub, w uzgodnieniu z dyrektorem szkoły – inna pełnoletnia osoba.
9. Program wycieczki lub imprezy organizowanej przez szkołę, listę uczestników oraz imię i nazwisko kierownika i opiekunów zatwierdza dyrektor szkoły lub upoważniona przez niego osoba.
10. Podstawowym obowiązkiem kierownika wycieczki jest zapoznanie uczestników z zasadami bezpieczeństwa oraz zapewnienie warunków do ich przestrzegania, a także zaopatrzenie uczestników w apteczkę pierwszej pomocy. Podstawowym obowiązkiem opiekuna wycieczki jest nadzór nad przestrzeganiem regulaminu przez uczestników, ze szczególnym uwzględnieniem zasad bezpieczeństwa.
11. W wycieczkach turystyczno-krajoznawczych nie mogą brać udziału uczniowie, w stosunku do których istnieją przeciwwskazania lekarskie.
12. Opiekun wycieczki zobowiązany jest sprawdzić stan liczbowy uczniów przed wyruszeniem z każdego miejsca pobytu, w czasie zwiedzania, przejazdu oraz po przybyciu do punktu docelowego.
13. Kierownicy i opiekunowie wycieczek i imprez nie ponoszą kosztów przejazdu, zakwaterowania i wyżywienia.
14. Kierownik wycieczki zobowiązany jest dzień przed wycieczką autokarową telefonicznie powiadomić Komendę Powiatową Policji o planowanym wyjeździe (dzień, godzina, miejsce wyjazdu).
15. Uczniowie, którzy nie uczestniczą w wycieczce lub imprezie organizowanej w dniach nauki szkolnej, mają obowiązek brać udział w zajęciach szkolnych wskazanych przez wychowawcę za zgodą dyrektora szkoły.
16. Lista uczniów (wraz z rubrykami do odnotowania frekwencji), którzy nie biorą udziału w wycieczce, powinna być dołączona do odpowiedniego dziennika lekcyjnego.
17. Nauczyciel organizujący zajęcia edukacyjne poza terenem szkoły w czasie zajęć lekcyjnych (wyjście do teatru, wycieczki tematyczne itp.) lub nauczyciel przydzielony do opieki nad klasą podczas takich zajęć, zobowiązany jest odnotować fakt wyjścia w „zeszycie wyjść”, który znajduje się w sekretariacie szkoły.

POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU EWAKUACJI Z BUDYNKU SZKOŁY ZARZĄDZONEJ PRZEZ DYREKTORA SZKOŁY

W celu właściwego przeprowadzenia ewakuacji, ustala się następujące zasady organizacji ewakuacji:

1. Środki i sposób ogłoszenia alarmu o niebezpieczeństwie: Ustala się, że środkiem ogłoszenia alarmu są trzy długie dzwonki oraz słowna informacja z wykorzystaniem głosu. Osoba ogłaszająca powinna głośno, wyraźnie i spokojnie wypowiadać następujące słowa do osób przebywających w pomieszczeniach:

***UWAGA!!! Na terenie szkoły powstało zagrożenie.
Proszę wszystkie dzieci i pracowników o spokojne opuszczanie pomieszczeń.
Proszę zachować spokój!***

Informację taką należy przekazywać do każdego z pomieszczeń, gdzie mogą przebywać dzieci i pracownicy. Odpowiedzialnymi są woźne pracujące na danej kondygnacji.

1. Za sprawną ewakuację dzieci z poszczególnych pomieszczeń sal lekcyjnych odpowiedzialni są nauczyciele prowadzący tam zajęcia.
 2. Za ewakuację dzieci z korytarzy podczas przerwy międzylekcyjnej odpowiada nauczyciel dyżurujący na kondygnacji.
 3. Za ewakuację dzieci z szatni odpowiada woźna dyżurująca w szatni.
 4. Należy zwrócić szczególną uwagę na klatki schodowe oraz miejsce łączenia się strumieni ludzi, tzn. przed głównym wyjściem ewakuacyjnym, aby powoli i spokojnie prowadzić dzieci w kolumnie, a zwięźenie ludzi następowało w sposób łagodny przed drzwiami wyjściowymi.
 5. Kolejność zejścia dzieci z kondygnacji ustala się w następujący sposób: pierwsi opuszczają budynek zajmujący parter, następnie I piętro, a na końcu dzieci i nauczyciele z II piętra.
- UWAGA!!!** Należy spokojnie oczekiwać na wyjście, stojąc w zwartej kolumnie na korytarzu lub na schodach w przypadku dużego zagęszczenia ludzi przed głównymi drzwiami.
6. Po zakończeniu ewakuacji kierujący ma obowiązek sprawdzić, czy wszystkie osoby zostały ewakuowane z budynku szkoły.
 7. Wszyscy ewakuowani przebywają na placu szkolnym przed budynkiem.
 8. Do czasu przybycia służb ratowniczych należy w miarę istniejących możliwości zabezpieczyć zagrożone miejsce, zachowując elementarne środki bezpieczeństwa, bez narażania siebie i innych osób na niebezpieczeństwo.
 9. Po przybyciu na miejsce służb ratowniczych, przejmują one dalsze kierowanie akcją.
 10. Należy bezwzględnie wykonywać polecenia ratowników.

Informacja na temat telefonów alarmowych:

999 – Pogotowie Ratunkowe,
 998 – Straż Pożarna,
 997 – Policja,
 987 – Wojewódzkie Centra Zarządzania Kryzysowego,
 112 – telefon alarmowy dla użytkowników telefonów komórkowych.

POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU WYSTĄPIENIA SYTUACJI KRYZYSOWEJ NA TERENIE SZKOŁY

Informacje ogólne.

Kryzys jako sytuacja nieodmiennie zaskakująca, mimo iż czasami przewidywalna i spodziewana, wymaga m. In. Osobistego opanowania, adekwatnych i rzeczowych reakcji oraz poczucia odpowiedzialności. Ważne cechy ułatwiające skuteczne reagowanie na kryzys mogą być cechami osobniczymi lub wyuczonymi. Jednak bardzo dużo zależy od opanowanych schematów działania, które „krok po kroku” ułatwiają podejmowanie decyzji.

Opis postępowania.

1. Ustalenie rodzaju zdarzenia wg klucza:

Umiarkowane ryzyko	Duże ryzyko	Ekstremalne ryzyko
Np. uczeń mówi o samobójstwie, nie mówi jak to zrobi, nie było wcześniejszych prób.	Np. wystąpiły czynniki przedwypadkowe, uczeń mówi jak to zrobi, były wcześniejsze próby.	Np. wystąpiły wskaźniki przedwypadkowe, np.: samookaleczenie, uczeń podjął inne działania zagrażające zdrowiu lub życiu.

2. Nie pozostawianie ucznia samego.
3. Usunięcie wszystkiego, co może ułatwić realizację zamiaru.
4. Zebranie wstępnych informacji o okolicznościach zdarzenia.
5. W zależności od rodzaju zdarzenia, wezwanie odpowiednich służb (policja, pogotowie ratunkowe, straż pożarna).
6. Zadbanie o to, by interwencja służb przebiegła dyskretnie.
7. Zawiadomienie Dyrekcji Szkoły – Dyrekcja zawiadamia o zdarzeniu Wydział Edukacji, Sportu i Turystyki w Radomiu.
8. Zawiadomienie wychowawcy.
9. Powiadomienie rodziców / opiekunów prawnych.
10. Chronienie ucznia oraz inne osoby przed zbędnymi czynnikami traumatyzującymi (np. kontaktem z mediami, świadkami itp.).
11. Podjęcie działań naprawczych:
 - a. dokonanie diagnozy ryzyka ponowienia zamachu z uwzględnieniem faktu , że odratowana osoba ma nadal poważne kłopoty z radzeniem sobie z problemami życiowymi;
 - b. bezwzględne skonsultowanie dalszej strategii z pedagogiem szkolnym, psychologiem, PPP Nr 2, Centrum Interwencji Kryzysowej lub placówką opieki zdrowotnej;
 - c. podjęcie próby zmobilizowania rodziny, aby udzieliła wsparcia dziecku, zapewniła mu bezpieczeństwo, wzmocniła emocjonalnie więzi.

Informacji dotyczących zdarzenia mediom i ewentualnym służbom zewnętrznym udziela tylko Dyrekcja Szkoły.

POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU STWIERDZENIA WSZAWICY W SZKOLE

Cel procedury:

Procedura ma zapewnić higieniczne warunki pobytu dzieci w szkole oraz chronić przed rozprzestrzenieniem się wszawicy w placówce.

Zakres procedury:

Procedura dotyczy postępowania w przypadku stwierdzenia wszawicy w szkole.

Uczestnicy postępowania – zakres odpowiedzialności:

1. **Rodzice (opiekunowie prawni):** muszą mieć świadomość konieczności monitorowania na bieżąco czystości skóry głowy własnego dziecka.
2. **Nauczyciele:** zobowiązani są do natychmiastowego zgłaszania dyrektorowi szkoły sygnałów dotyczących pojawienia się wszawicy w placówce.
3. **Pracownicy obsługi:** powinni zgłaszać swoje podejrzenia dotyczące wystąpienia wszawicy w danej klasie nauczycielowi lub dyrektorowi.

Opis postępowania:

Rodzice wyrażają pisemną zgodę na kontrolę czystości skóry głowy dziecka.

1. Dyrektor szkoły zarządza dokonanie przez pielęgniarkę kontroli czystości skóry głowy wszystkich dzieci w klasie, z zachowaniem zasady intymności (kontrola indywidualna w wydzielonym pomieszczeniu).
2. Wychowawca klasy zawiadamia rodziców dzieci, u których stwierdzono wszawicę, o konieczności podjęcia niezwłocznie zabiegów higienicznych skóry głowy. W razie potrzeby pielęgniarka szkolna instruuje rodziców o sposobie działań oraz informuje o konieczności poddania się kuracji wszystkich domowników i monitoruje skuteczność tych działań. Jednocześnie informuje dyrektora szkoły o wynikach kontroli i skali zjawiska.
3. Jeżeli uczeń pojawi się w szkole z wszawicą, wychowawca informuje telefonicznie rodzica o konieczności zatrzymania dziecka w domu do momentu zakończenia kuracji.
4. Wychowawca klasy informuje wszystkich rodziców o stwierdzeniu wszawicy w klasie, z zaleceniem codziennej kontroli czystości głowy dziecka oraz czystości głów domowników.
5. W przypadku, gdy rodzice zgłoszą trudności w przeprowadzeniu kuracji (np. brak środków na zakup preparatu), pedagog szkolny we współpracy z Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej, udzielają rodzicom/opiekunom prawnym niezbędnej pomocy.
6. Pielęgniarka, po upływie 7-10 dni (po przeprowadzonych przez rodziców zabiegach higienicznych) kontroluje stan czystości skóry głowy dzieci.
7. W sytuacji stwierdzenia nieskuteczności zalecanych działań, pielęgniarka/wychowawca zawiadamia o tym dyrektora szkoły w celu podjęcia bardziej radykalnych kroków (zawiadomienie Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej lub/i Sądu Rodzinnego i Nieletnich o konieczności wzmożenia nadzoru nad realizacją funkcji opiekuńczych przez rodziców dziecka oraz udzielenia potrzebnego wsparcia).

POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU PODEJRZENIA UZALEŻNIENIA UCZNIA OD MEDIÓW ELEKTRONICZNYCH I INTERNETU

Cel procedury:

Procedura ma zapewnić jak najskuteczniejsze przeciwdziałanie uzależnieniom uczniów od urządzeń elektronicznych (komputer, tablet, telefon).

Zakres procedury:

Procedura dotyczy postępowania w przypadku podejrzenia uzależnienia ucznia od mediów elektronicznych i Internetu.

Uczestnicy postępowania – zakres odpowiedzialności:

1. **Rodzice (opiekunowie prawni):** muszą mieć świadomość konieczności monitorowania wyglądu, zachowania, kontaktów społecznych oraz spędzania czasu przez swoje dzieci.
2. **Nauczyciele/pracownicy obsługi:** zobowiązani są do zgłaszania pedagogowi szkolnemu sygnałów mogących świadczyć o uzależnieniu uczniów od mediów elektronicznych/Internetu.

Informacje ogólne.

Zależność to stan psychiczny i fizyczny, wynikający z interakcji pomiędzy organizmem a środkiem, objawiający się kompulsywnym przyjmowaniem środka stale lub okresowo, by przeżyć jego działanie lub uniknąć złego samopoczucia.

Nie można sprowadzać terminu „uzależnienie” jedynie do osób, u których występuje nadmierna zależność organizmu od jakiejś substancji psychoaktywnej. Termin ten jest znacznie szerszy i obejmuje inne wypadki, gdy ludzie czują się zmuszeni angażować się w ryzykowne, wymykające się kontroli zachowania.

Patologiczne Używanie Komputera i Internetu jest nazwą na sytuację, gdy ludzie nadużywają Internetu i to nadużywanie wywołuje u nich stres, ma znaczący wpływ na ich funkcjonowanie w sferze fizycznej, psychicznej, interpersonalnej, społecznej, rodzinnej i ekonomicznej.

Doktor Kimberly Young, psycholog z USA, podaje kryteria, z których pięć musi być spełnionych (zaobserwowanych w czasie 12 miesięcy), by można było powiedzieć o uzależnieniu od Internetu. Pytania diagnozujące te kryteria to:

- 1) Czy czujesz się zaabsorbowany Internetem (myślisz o poprzednich, bądź następnych pobytach w sieci)?
- 2) Czy czujesz potrzebę używania Internetu przez coraz dłuższy okres czasu?
- 3) Czy wielokrotnie miałeś nieudane próby kontroli, ograniczenia czasu lub zaprzestania korzystania z Internetu?
- 4) Czy czułeś się niespokojny, markotny, zirytowany, przygnębiony, gdy próbowałeś ograniczać czas w Internecie lub zaprzestać korzystanie z niego?
- 5) Czy pozostajesz w sieci dłużej, niż pierwotnie planowałeś?
- 6) Czy ryzykujesz utratę ważnych relacji, pracy, możliwości kariery lub nauki z powodu Internetu?
- 7) Czy oszukałeś kogoś z rodziny, bliskich lub terapeutów, aby ukryć narastający problem związany z Internetem?
- 8) Czy używasz Internetu jako sposobu na ucieczkę od problemów lub sposobu na pogorszony nastrój (uczucia bezsilności, winy, lęku, depresji)?

Granice uzależnienia osiąga się zatem wtedy, gdy hobby zaczyna wyrządzać szkody (np. zaniedbywanie obowiązków szkolnych czy pracowniczych, relacji rodzinnych), kiedy rezygnuje się z kolejnych spraw

na rzecz komputera (telefonu, tabletu). Prawdziwy dramat zaczyna się, gdy człowiek odczuwa niepoahamowany przymus grania czy np. poruszania się po sieci Internet. Jest mu to niezbędne jak jedzenie i powietrze; nie może się obejść bez dostępu do sieci. Następnie zaczyna racjonalizować i bagatelizować szkody, jakie wyrządza sobie i otoczeniu. Pojawiają się: rozkojarzenie, zaburzenia pamięci, lekceważenie innych spraw. Szybko zamierają przyjaźnie i komputer zaczyna wystarczać za całe życie.

Opis postępowania w przypadku podejrzenia uzależnienia ucznia od mediów elektronicznych i Internetu:

1. Nauczyciel/pracownik obsługi obserwujący niepokojące zachowanie ucznia, zgłasza to wychowawcy klasy.
2. Wychowawca klasy obserwuje zachowanie ucznia, a następnie z nim rozmawia.
3. Wychowawca klasy zaprasza rodzica ucznia do szkoły i przedstawia mu zaobserwowany problem.
4. Jeśli zachowanie ucznia nie ulega poprawie, pedagog szkolny zaprasza rodzica do szkoły i wskazuje miejsca, w których może szukać pomocy dla swojego dziecka.

Procedura dotycząca wydawania przez szkołę opinii o uczniach oraz obiegu opinii psychologiczno- pedagogicznych i orzeczeń dostarczanych do szkoły

Cel procedury:

Procedura ma ujednoczyć sposób wydawania przez szkołę opinii o uczniach oraz obiegu opinii psychologiczno- pedagogicznych i orzeczeń dostarczonych do szkoły

Zakres procedury:

Procedura dotyczy wydawania opinii o uczniach oraz obiegu opinii i orzeczeń dostarczanych do szkoły.

Uczestnicy postępowania – zakres odpowiedzialności:

1. **Rodzice (opiekunowie prawni):** muszą posiadać informacje na temat procedury ubiegania się o wydanie opinii o swoim dziecku oraz sposobu dostarczania do szkoły opinii i orzeczeń.
2. **Nauczyciele/specjaliści:** zobowiązani są do przestrzegania procedury wydawania oraz obiegu w szkole opinii i orzeczeń.

Opis postępowania w przypadku wydawania przez szkołę opinii o uczniu:

1. Rodzic/ opiekun prawny ma prawo wnioskować o wydanie opinii dotyczącej ucznia/ uczennicy – poprzez napisanie podania do Dyrektora szkoły i złożenie go w sekretariacie. Druk podania znajduje się w sekretariacie.
2. O wydanie opinii wnioskować mogą także przedstawiciele instytucji współpracujących ze szkołą (tj. Sąd Rejonowy – Wydział Rodzinny i Nieletnich, MOPS), mających uprawnienia do kontroli funkcjonowania ucznia w szkole oraz sposobu sprawowania przez rodziców/ opiekunów władzy rodzicielskiej/ pieczy zastępczej.
3. Wychowawca, współpracując z innymi nauczycielami i specjalistami, przygotowuje opinię w ciągu 7 dni roboczych.
4. Opinia musi zawierać:
 - datę sporządzenia,
 - pieczęć szkoły,
 - nagłówek: „Opinia o uczniu (imię i nazwisko).....z klasy (oznaczenie klasy)”,
 - podpisy osób sporządzających oraz Dyrektora szkoły,
 - informację, że zostaje wydana na wniosek rodzica/ opiekuna prawnego na potrzeby np. diagnozy specjalistycznej, konsultacji psychologiczno- pedagogicznej, MOPS-u.
5. W przypadku podejrzenia występowania specyficznych trudności w uczeniu się, wychowawca korzysta z druku opinii, znajdującego się u psychologa/ pedagoga szkolnego, do którego dołącza ksero wytworów pisemnych ucznia.
4. W przypadku, gdy rodzic ubiega się o wydanie orzeczenia o kształceniu specjalnym w PP-P Nr 2, należy skorzystać z druku opinii o sytuacji dydaktyczno – wychowawczej dziecka, dostępnej na stronie internetowej poradni.

Opis obiegu opinii psychologiczno- pedagogicznych dostarczanych do szkoły:

1. Opinię rodzic/ opiekun prawny składa w sekretariacie.
2. Z dokumentem zapoznaje się Dyrektor szkoły, zostaje on potem wprowadzony na dziennik podawczy i przekazany do psychologa/ pedagoga szkolnego.
3. Psycholog/ pedagog szkolny na podstawie informacji zawartych w opinii opracowuje w ciągu 5 dni roboczych Indywidualną Kartę Zaleceń (IKZ).

4. Indywidualna Karta Zaleceń zawiera imię, nazwisko ucznia, oznaczenie klasy oraz zalecane na podstawie opinii formy pomocy psychologiczno- pedagogicznej, sposoby dostosowania wymagań do indywidualnych potrzeb psychofizycznych ucznia.
5. Informację o dostarczeniu do szkoły opinii i sporządzeniu Indywidualnej Karty Zaleceń psycholog/ pedagog szkolny przekazuje wychowawcy poprzez e- dziennik.
6. Wychowawca w ciągu 7 dni roboczych od uzyskania powyższej informacji ma obowiązek zapoznać się z powyższymi dokumentami oraz zapoznać z IKZ poszczególnych nauczycieli uczących ucznia. Każdy z nauczycieli potwierdza to własnoręcznym podpisem na IKZ.

Opis obiegu orzeczeń dostarczanych do szkoły:

1. Opinię rodzic/ opiekun prawny składa w sekretariacie.
2. Z dokumentem zapoznaje się Dyrektor szkoły, zostaje on potem wprowadzony na dziennik podawczy i przekazany do psychologa/ pedagoga szkolnego.
3. W przypadku orzeczeń o potrzebie kształcenia specjalnego obowiązują przepisy zawarte w Rozporządzeniu MEN w sprawie warunków organizowania kształcenia, wychowania i opieki dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnych, niedostosowanych społecznie i zagrożonych niedostosowaniem społecznym z dn. 24.08.2017r.
4. W przypadku orzeczenia o nauczaniu indywidualnym sporządzana jest IKZ i obowiązują takie ustalenia, jak w przypadku opinii.

POSTĘPOWANIE W SYTUACJI PODEJRZENIA LUB UJAWNIEŃ CYBERPRZEMOCY

Cel procedury:

Procedura ma zapewnić jak najskuteczniejsze przeciwdziałanie cyberprzemocy wśród uczniów.

Zakres procedury:

Procedura dotyczy jednolitego postępowania w przypadku podejrzenia lub ujawnienia zjawiska cyberprzemocy wśród uczniów.

Uczestnicy postępowania – zakres odpowiedzialności:

1. **Rodzice (opiekunowie prawni):** muszą mieć świadomość konieczności kontrolowania aktywności swoich dzieci w sieci Internet oraz reagowania na niepożądane zachowania.
2. **Nauczyciele/pracownicy obsługi:** zobowiązani są do reagowania na każdy przypadek cyberprzemocy.

Informacje ogólne.

1. Szkoła prowadzi działania profilaktyczne uświadamiające całej społeczności szkolnej (uczniom, rodzicom, nauczycielom i innym pracownikom szkoły) zasady korzystania i zagrożenia płynące z użytkowania różnych technologii komunikacyjnych.
2. W szkole podejmuje się interwencję w każdym przypadku ujawnienia lub podejrzenia cyberprzemocy.
3. Niniejsze procedury zawierają zasady postępowania nauczycieli i innych pracowników szkoły w sytuacji podejrzenia lub ujawnienia cyberprzemocy

Opis procedury reagowania szkoły na ujawnienie cyberprzemocy:

1. Ujawnienie przypadku cyberprzemocy.

Informacja o tym, że w szkole miała miejsce cyberprzemoc może pochodzić z różnych źródeł. Osobą zgłaszającą fakt prześladowania może być poszkodowany uczeń, jego rodzice, inni uczniowie, będący świadkami zdarzenia oraz nauczyciele.

2. Ustalenie okoliczności zdarzenia:

- jeśli wiedzę o zajściu posiada nauczyciel nie będący wychowawcą, powinien przekazać informację wychowawcy klasy, który informuje o fakcie pedagoga/psychologa szkolnego i dyrektora,
- pedagog/psycholog szkolny i dyrektor wspólnie z wychowawcą powinni dokonać analizy zdarzenia i zaplanować dalsze postępowanie,
- do zadań szkoły należy także ustalenie okoliczności zdarzenia i ewentualnych świadków,
- nauczyciel informatyki w procedurze interwencyjnej, o ile to możliwe, zabezpiecza dowody i ustala tożsamość sprawcy cyberprzemocy.

3. Zabezpieczenie dowodów:

- wszelkie dowody cyberprzemocy powinny zostać zabezpieczone i zarejestrowane.
- Należy zanotować datę i czas otrzymania materiału, treść wiadomości oraz, jeśli to możliwe, dane nadawcy (nazwę użytkownika, adres email, numer telefonu komórkowego, itp.) lub adres strony www, na której pojawiły się szkodliwe treści czy profil,
- zabezpieczenie dowodów nie tylko ułatwi dalsze postępowanie dostawcy usługi (odnalezienie sprawcy, usunięcie szkodliwych treści z serwisu), ale również stanowi materiał, z którym powinny się zapoznać wszystkie zaangażowane w sprawę osoby: dyrektor i pedagog/psycholog szkolny, rodzice oraz policja, jeśli doszło do złamania prawa.

4. Identyfikacja sprawcy:

- szkoła podejmuje działania mające na celu identyfikację sprawcy cyberprzemocy,
- w sytuacji, kiedy ustalenie sprawcy nie jest możliwe, należy skontaktować się z dostawcą usługi w celu usunięcia z sieci kompromitujących lub krzywdzących materiałów. Do podjęcia takiego działania zobowiązuje administratora serwisu art. 14 Ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną,
- w przypadku, gdy zostało złamane prawo, a tożsamości sprawcy nie udało się ustalić, należy bezwzględnie skontaktować się z policją.

5. Działania wobec sprawcy cyberprzemocy:

- w przypadku, gdy sprawca cyberprzemocy jest znany i jest on uczniem szkoły, pedagog/psycholog szkolna lub wychowawca (jeśli sytuacja dotyczy osób z tej samej klasy) powinni podjąć następujące działania:
 - przeprowadzić rozmowę z uczniem, której celem jest ustalenie okoliczności zajścia, wspólnie zastanowić się nad jego przyczynami i poszukać rozwiązania sytuacji konfliktowej,
 - omówić z uczniem skutki jego postępowania i poinformować o konsekwencjach regulaminowych, które zostaną wobec niego zastosowane,
 - zobowiązać sprawcę do zaprzestania swojego działania i usunięcia z sieci szkodliwych materiałów,
 - ustalić ze sprawcą sposób zadośćuczynienia wobec ofiary cyberprzemocy;
- jeśli w zdarzeniu brała udział większa grupa uczniów, należy rozmawiać z każdym z nich z osobna, zaczynając od lidera grupy,
- nie należy konfrontować sprawcy i ofiary cyberprzemocy • rodzice sprawcy zostają poinformowani o przebiegu zdarzenia i zapoznani z materiałem dowodowym, a także z decyzją w sprawie dalszego postępowania i podjętych przez szkołę środków dyscyplinarnych wobec ich dziecka,
- we współpracy z rodzicami należy opracować projekt kontraktu dla dziecka, określającego zobowiązania ucznia, rodziców i przedstawiciela szkoły oraz konsekwencje nieprzestrzegania przyjętych wymagań i terminy realizacji zadań zawartych w umowie.

6. Działania wobec ofiary cyberprzemocy:

- ofiara cyberprzemocy otrzymuje w szkole pomoc psychologiczno- pedagogiczną udzielaną przez pedagoga lub psychologa szkolnego,
- w strategii działań pomocowych uczeń - ofiara powinna otrzymać wsparcie psychiczne oraz poradę, jak ma się zachować, aby zapewnić sobie poczucie bezpieczeństwa i nie doprowadzić do eskalacji prześladowania,
- po zakończeniu interwencji wychowawca wraz z osobą udzielającą pomocy monitorują sytuację ucznia, sprawdzając, czy nie są wobec niego podejmowane dalsze działania przemocowe, bądź odwetowe ze strony sprawcy,
- rodzice dziecka będącego ofiarą cyberprzemocy zostają poinformowani o problemie, podjętych działaniach szkoły i, w miarę potrzeb, otrzymują wsparcie i pomoc specjalistów.

7. Ochrona świadków zgłaszających zdarzenie:

- opieką psychologiczno- pedagogiczną otacza szkoła otacza świadków zdarzenia uczestniczących w ustalaniu przebiegu zajścia
- osoba, której uczeń zaufał, informując o cyberprzemocy ma obowiązek postępować tak, by swoim zachowaniem i działaniem nie naraził świadka zgłaszającego problem
- niedopuszczalne jest konfrontowanie świadka ze sprawcą, jako metoda wyjaśniania sprawy.

8. Sporządzenie dokumentacji z zajścia:

- pedagog/psycholog szkolna lub wychowawca zobowiązani są do sporządzenia notatki służbowej z rozmów ze sprawcą, poszkodowanym, ich rodzicami oraz świadkami zdarzenia. Dokument powinien zawierać datę i miejsce rozmowy, personalia osób biorących w niej udział i opis ustalonego przebiegu wydarzeń;
- jeśli rozmowa przebiegała w obecności świadka, powinien on podpisać notatkę po jej sporządzeniu,
- jeśli zostały zabezpieczone dowody cyberprzemocy, należy je również włączyć do dokumentacji (wydruki, opis, itp.).

9. Powiadomienie sądu rodzinnego:

- jeśli rodzice sprawcy cyberprzemocy odmawiają współpracy lub nie stawiają się do szkoły, a uczeń nie zaniechał dotychczasowego postępowania, dyrektor szkoły powinien pisemnie powiadomić o zaistniałej sytuacji sąd rodzinny, szczególnie, jeśli do szkoły napływają informacje o innych przejawach demoralizacji ucznia,
- w sytuacji, gdy szkoła wykorzysta wszystkie dostępne jej środki wychowawcze (rozmowa z rodzicami, konsekwencje regulaminowe wobec ucznia, spotkania z pedagog/psycholog itp.), a ich zastosowanie nie przynosi pożądaných rezultatów, dyrektor powinien zwrócić się do sądu rodzinnego z zawiadomieniem o podjęcie odpowiednich środków wynikających z ustawy o postępowaniu w sprawach nieletnich,
- w przypadku szczególnie drastycznych aktów agresji z naruszeniem prawa, dyrektor szkoły zobowiązany jest zgłosić te fakty policji i do sądu rodzinnego.

Postępowanie w sytuacji podejrzenia, ujawnienia posiadania lub używania przez ucznia przedmiotów i środków niebezpiecznych, tj. broń, materiały wybuchowe lub pirotechniczne, ostre narzędzia np. nóż, śrubokręt, scyzoryk, żyłетки oraz innych przedmiotów mogących stanowić zagrożenie dla zdrowia i życia, tj. kastet, nunczako, kije, pałki itp.

Cel procedury:

Procedura ma zwiększyć bezpieczeństwo wszystkich osób przebywających na terenie szkoły.

Zakres procedury:

Procedura dotyczy jednolitego postępowania w przypadku podejrzenia, ujawnienia posiadania lub używania przez ucznia przedmiotów i środków niebezpiecznych, tj. broń, materiały wybuchowe lub pirotechniczne, ostre narzędzia np. nóż, śrubokręt, scyzoryk, żyłетки oraz innych przedmiotów mogących stanowić zagrożenie dla zdrowia i życia, tj. kastet, nunczako, kije, pałki itp.

Uczestnicy postępowania – zakres odpowiedzialności:

1. **Rodzice (opiekunowie prawni):** rodzice powinni kontrolować przynoszone przez dzieci do szkoły przedmioty i reagować na niepożądane zachowania.
2. **Nauczyciele/pracownicy obsługi:** zobowiązani są do reagowania na każdy przypadek podejrzenia lub ujawnienia posiadania przez uczniów przedmiotów i środków niebezpiecznych.

Informacje ogólne:

1. Szkoła prowadzi działania wychowawcze i profilaktyczne szerzące wiedzę na temat zachowań niewłaściwych, zagrażających innym, niezgodnych z prawem oraz rozwijające w społeczności szkolnej (tworzonej przez uczniów, rodziców, nauczycieli i innych pracowników szkoły) poczucie wspólnej odpowiedzialności za bezpieczeństwo na terenie szkoły.
2. Niniejsze procedury zawierają zasady każdorazowego postępowania nauczycieli i innych pracowników szkoły w sytuacji podejrzenia, ujawnienia posiadania lub używania przez ucznia przedmiotów i środków uznawanych za niebezpieczne dla zdrowia i życia innych.

Opis procedury reagowania:

1. Za niebezpieczne uznaje się przedmioty i środki mogące w powszechnym przekonaniu stanowić zagrożenie dla zdrowia i życia innych, tj.:

- 1) broń;
- 2) ostre narzędzia, np. nóż, śrubokręt, scyzoryk, żyłетки itp.;
- 3) materiały wybuchowe, środki pirotechniczne, gazy łatwopalne;
- 4) kije, metalowe rury, pałki, nunczako, kastet;

Ich posiadanie przez uczniów na terenie szkoły jest zabronione.

2. Każdy pracownik, który uzyska informacje o posiadaniu przez ucznia przedmiotu lub środka niebezpiecznego, zobowiązany jest do:

- nakłonienia ucznia do oddania niebezpiecznego przedmiotu/ środka – ucznia należy poinformować o tym, że:
 - ma obowiązek oddać niebezpieczny przedmiot do depozytu (u wychowawcy, pedagoga/psychologa szkolnego, dyrektora szkoły lub wicedyrektora);
 - istnieje możliwość wyciągnięcia wobec niego konsekwencji za zachowanie zagrażające bezpieczeństwu innych;

3. Jeśli uczeń dobrowolnie przekazuje niebezpieczne przedmioty/ środki nauczycielowi, zadaniem pracownika szkoły jest:

- zabezpieczenie ich;

- wezwanie rodziców do szkoły i przekazanie im zabezpieczonych przedmiotów (za pokwitowaniem odbioru);
 - sporządzenie notatki ze zdarzenia; Dokument powinien zawierać datę i miejsce rozmowy, personalia osób biorących w niej udział i opis ustalonego przebiegu wydarzeń - kopię notatki otrzymuje dyrektor szkoły oraz pedagog/ psycholog szkolny.
 - powiadomienie wychowawcy klasy oraz pedagoga/ psychologa szkolnego.
4. W przypadku, gdy uczeń nie chce oddać dobrowolnie niebezpiecznego przedmiotu/ środków, a ich użycie może stanowić zagrożenie dla życia lub zdrowia, nauczyciel zobowiązany jest do natychmiastowego powiadomienia dyrektora szkoły i podjęcia działania zmierzającego do zapewnienia bezpieczeństwa innym uczniom poprzez odizolowanie ucznia od innych.
5. W przypadku dalszej odmowy oddania niebezpiecznego przedmiotu/ środków, dyrektor szkoły podejmuje decyzję o wezwaniu policji oraz rodziców; policja przeprowadza rewizję w obecności rodziców ucznia.
6. Jeśli uczeń pozostaje pod opieką kuratora sądowego, zostaje on poinformowany o zdarzeniu przez pedagoga/ psychologa szkolnego.
7. Powiadomienie sądu rodzinnego:
- jeśli rodzice ucznia odmawiają współpracy lub nie stawiają się do szkoły, a uczeń nie zaniechał dotychczasowego postępowania, mimo podjętych działań (konsekwencje regulaminowe wobec ucznia, rozmowy z pedagogiem/ psychologiem itp.), dyrektor szkoły powinien pisemnie powiadomić o zaistniałej sytuacji sąd rodzinny - szczególnie, jeśli do szkoły napływają informacje o innych przejawach demoralizacji ucznia;
 - w przypadku poczucia zagrożenia, wynikającego z agresywnego zachowania ucznia lub podejrzenia popełnienia przez ucznia przestępstwa, dyrektor szkoły zobowiązany jest zgłosić te fakty policji i do sądu rodzinnego.

POSTĘPOWANIE W PRZYPADKU NIEOBECNOŚCI DOZORCÓW NOCNYCH I SPRZĄTACZEK

Przyczynami usprawiedliwiającymi nieobecność pracownika w pracy są zdarzenia i okoliczności, które uniemożliwiają stawienie się pracownika do pracy i jej świadczenie, a także inne przypadki niemożności wykonywania pracy wskazane przez pracownika i uznane przez pracodawcę za usprawiedliwiające tę nieobecność (§ 1 rozporządzenia MPiPS z 15.5.1996 r. w sprawie sposobu usprawiedliwiania nieobecności w pracy oraz udzielania pracownikom zwolnień od pracy, Dz.U. Nr 61, poz. 281 ze zm.). Okresami usprawiedliwionej nieobecności w pracy są m.in.:

- choroba pracownika,
- odosobnienia w przypadku choroby zakaźnej,
- opieka nad chorym członkiem rodziny,

Ww. rozporządzenie zawiera także przepisy dotyczące powiadomienia pracodawcy o nieobecności, w tym również spowodowanej chorobą.

Pracownik, który zachoruje i nie może z tego powodu stawić się w pracy, ma obowiązek zawiadomić pracodawcę o przyczynie nieobecności oraz o przewidywanym okresie nieobecności w pracy (telefonicznie, przez inną osobę, faxem lub emailem). Zawiadomienie powinno nastąpić niezwłocznie, nie później niż w drugim dniu nieobecności w pracy.

1. W zaistniałej sytuacji obowiązki dozorczy na czas nieobecności przejmuje konserwator wg wcześniej ustalonego grafiku czasu pracy dozorczy.
2. W przypadku nagłego zachorowania dozorczy nocnego podczas pełnienia obowiązków służbowych pracownik zobowiązany jest do telefonicznego poinformowania przełożonego, który zleca zastępstwo drogą telefoniczną drugiemu dozorczy. Na okoliczność takiej zmiany pracownicy wyrażają zgodę na piśmie.
3. W przypadku dłuższej nieobecności dwóch pracowników – dozorców nocnych ich obowiązki przejmuje konserwator i pracownik zatrudniony przez pracodawcę na umowę zlecenie na czas zwolnienia lekarskiego.
4. W przypadku nieobecności spowodowanej chorobą sprzątaczkę zakres jej obowiązków przejmuje pozostałe sprzątaczkę wg harmonogramu sporządzonego przez sekretarza szkoły.

**PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU USŁYSZENIA SYGNAŁU
UPRZEDZENIA O ZAGROŻENIU SKAŻENIAMI LUB ZAKAŻENIAMI**

1. Po usłyszeniu sygnału uprzedzenia o zagrożeniu skażeniami lub zakażeniami:

- Sprawdzić szczelność przygotowanych pomieszczeń ochronnych (ukryć),
- Sprawdzić posiadane indywidualne środki ochrony

Jeśli usłyszymy, że w pobliżu wykoleiła się cysterna z amoniakiem, a obłok przesuwa się z wiatrem w naszym kierunku powinniśmy:

- Zamknąć okna i drzwi oraz uszczelnić je mokrą tkaniną,
- Przygotować tampon z gazy lub innej tkaniny, który posłuży do oddychania.

Gdy usłyszymy, że uwolnioną substancją jest chlor, powinniśmy dodatkowo:

- Schronić się w budynku możliwie na najwyższym piętrze.

W przypadku, gdy zapach uwolnionych substancji stanie się nie do zniesienia, należy zamknąć oczy i oddychać przez wilgotny tampon z gazy lub innego podobnego materiału (amoniak i chlor rozpuszcza się w wodzie).

Należy przestrzegać ogłaszanych zarządzeń.

**PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU USŁYSZENIA SYGNAŁU
UPRZEDZENIA O KLĘSKACH ŻYWIOŁOWYCH I ZAGROŻENIU ŚRODOWISKA**

1. Po usłyszeniu sygnału uprzedzenia o klęskach żywiołowych i zagrożeniu środowiska.

Rodzaj zagrożenia i sposób postępowania podawany będzie w treści komunikatu.

Postępowanie:

- nie należy zbliżać się do rejonu katastrofy lub awarii,
- natychmiast włączyć radiodbiornik lub telewizor, aby słuchać komunikatów o zagrożeniach,
- stosować się do zaleceń zawartych w komunikatach organów administracji publicznej,
- w razie potrzeby wesprzeć działania ratownicze.

PROCEDURA POSTĘPOWANIA W PRZYPADKU USŁYSZENIA ALARMU O SKAŻENIACH

1. Po usłyszeniu alarmu o skażeniach

Jak najszybciej opuścić zagrożony teren lub rejon (prostopadle do kierunku wiatru).

- nałożyć indywidualne środki ochrony lub do ochrony dróg oddechowych, stosować zwilżoną w wodzie lub wodnym roztworze sody oczyszczonej chusteczkę, tampon lub ręcznik itp.,
- udać się do najbliższego ukrycia i przebywać tam do chwili odwołania alarmu.

Jeżeli nie ma możliwości ukrycia się należy:

- pozamykać pomieszczenia, uszczelnić mokrym papierem lub szmatami drzwi, okna i otwory wentylacyjne
- włączyć odbiornik radiowy na pasmo lokalnej rozgłośni i stosować się do przekazywanych komunikatów i poleceń,
- wyłączyć wszystkie urządzenia elektryczne.

Po przejściu obłoku powietrza skażonego i odwołaniu alarmu wszystkie pomieszczenia muszą być dokładnie przewietrzone.

DELEGOWANIE UPRAWNIENÍ W PSP NR 24 W RADOMIU

1. Przekazanie i przejęcie uprawnień odbywa się na piśmie i jest potwierdzone podpisami przekazania i przejęcia, może mieć np. formę upoważnienia, pełnomocnictwa.
2. W szkole prowadzony jest rejestr delegowanych uprawnień o charakterze bieżącym oraz upoważnień i pełnomocnictw.
3. Zakres przekazywanych uprawnień jest precyzyjnie i jednoznacznie określony oraz odpowiedni do wagi podejmowanych decyzji, stopnia ich skomplikowania i związanego z nim ryzyka. Zawiera też termin, na który obowiązuje.
4. Uprawnienia delegowane są pracownikom według ich kompetencji.
5. Wraz z delegowaniem uprawnień pracownikowi przydziela się odpowiednie narzędzia i środki.
6. O przekazaniu kluczowych uprawnień i obowiązków są poinformowani wszyscy pracownicy szkoły.

ZASADY PRZEBYWANIA RODZICÓW NA TERENIE SZKOŁY

1. Rodzic/opiekun prawny przyprowadza dziecko do szkoły nie wcześniej niż 10 minut przed rozpoczęciem lekcji/zajęć. (Z wyjątkiem uczniów uczęszczających do świetlicy szkolnej)
2. Rodzic/opiekun prawny ucznia oddziału przedszkolnego i klasy I może przez pierwszy miesiąc od rozpoczęcia zajęć sprowadzać dzieci do szatni, skąd odbierze je nauczyciel.
3. Rodzic/opiekun prawny odbierający dziecko oczekuje na nie przed budynkiem szkoły lub w wyznaczonej strefie dla rodziców.
4. W pokoju nauczycielskim mogą przebywać tylko pracownicy szkoły.
5. W trosce o bezpieczeństwo i jakość edukacji prosimy rodziców/opiekunów, aby nie wchodzili do sal lekcyjnych podczas trwania zajęć. Podczas lekcji i przerw (dyżurów nauczycielskich) nie należy prosić nauczycieli o przeprowadzenie rozmowy dotyczącej funkcjonowania dziecka. Rozmowy takie można przeprowadzać z nauczycielami w godzinach ich dostępności, przed lub po lekcjach.
6. Sytuacje wychowawcze związane ze zdarzeniami na terenie szkoły należy zgłaszać w kolejności:
 - a) nauczycielowi dyżurującemu/wychowawcy/innemu nauczycielowi,
 - b) pedagogowi/psychologowi,
 - c) wicedyrektorowi,
 - d) dyrektorowi.
7. W czasie przerw obiadowych przy stołówce mogą przebywać tylko dzieci (w wyjątkowych sytuacjach również rodzice, za zgodą dyrektora szkoły).